

„ביזנס־זויק“: תוספת אבטלה

של 5% בישראל

התעשייה הישראלית עומדת לפני אתגר שיהפוך 5% מכוני-העבודה הישראלי למובטלים — כך כותב שבועון-העסקים האמריקאי „ביזנס־זויק“, בגיליונו מן ה-11 ביולי. האבטלה תבוא לארץ שכבר סובלת מחולשה כלכלית, וסיבתה היא החוזה על ביטול תעריפי-המכס בין ישראל לשוק המשותף.

השבועון כותב, כי המיפעלים הישראליים מרביתם קטנים וסובלים מחור צאות הון ושכר גבוהות, ושיהיו להם קשיים רבים בהתמודדות עם התעשייה האירופית. „על החברות יהיה להתמוג, או לפתוח קווי-ייצור חדשים“, אמר לשבועון סגן שר-האוצר, יחזקאל פלומין.

ההסדרים החדשים יפגעו בוודאות ב-27% מן התעשייה הישראלית. כמה תעשיות המוניות תיעלמנה. תעשיות כמו טכסטיל, בניגוד זול, מוצרי-צריכה חשמליים וכימיקלים ביתיים יפגעו במיוחד. תעשיות המכוניות והמשאיות תיפגענה באותה המידה.

על ישראל יהיה להישען בעתיד על כוח-העבודה המחשבתי שלה, שהוא זול בהשוואה לזה של ארצות השוק. לחברות אמריקאיות יש עניין להקים מיפעלים בישראל, הפטורה ממיסים על ייצוא לישראל, בעוד שתעשיות אמריקאיות משלמות מיסים כאלה. כמה חברות כאלה, כמו „מייסל כימיקלים“, „מוטורולה“ ו-„טלדיון“, כבר פתחו מיפעלים בישראל.

גם חברות אירופיות תוכלנה להקים מיפעלים בישראל לשם ייצוא לאמריקה, שכן ישראל פטורה ממיסים על ייצואה לשם, בניגוד לארצות השוק המשותף. סגן שר-האוצר, פלומין, קבל באוזני כתב השבועון על שחברות ישראליות אינן מבינות את הצפוי להן, ואינן עושות כל מאמצים לשווק לשוק. לדבריו יש מקום לייצוא חלקי חילוף למכוניות, אך שום מיפעל אינו עושה דבר בנדון. חברה

סגן-שר פלומין לשנות או לסגור

לקנות טובות קפואים!

לפני כשנה המלצתי לפני הקוראים הרוצים להרוויח, להשקיע בעופות קפואים. אים שעמדו לפני התייקרות. מי שעשה כן, הרוויח כ-50 אחוזים בתוך חודש. עתה הודיעה הממשלה על ביטול ה-סובסידיות לעופות קפואים, דבר שיכפיל את מחירם בשוק. המסקנה: יש לרוץ אל סוחרי הבשר והעופות, ולקנות עופות במחסיני-הקירור. כל לירה שתושקע עתה בעופות קפואים, תביא לירה נוספת בתוך חודש-חודשיים.

חצי-מיליון

לבן בשחור

מפיקי הסרט „500 אלף שחור“ הצליחו לחסוך חצי-מיליון לירות בהוצאות-ההפקה, על-ידי קיצוץ ההפקה ל-חודשיים וחצי, ממשך-ההפקה המקובל בישראל, של שמונה חודשים. הקיצוץ הביא להפחתה דראסטית בהוצאות ה-מימון של הסרט, שיעלה רק שני מיליון לירות, כולל חצי-מיליון הוצאות-הפצה. קיצוץ משך-ההפקה גרם אומנם לתשי-לומים נוספים, עבור שעות נוספות, אך הדבר זול יותר מהוצאות הריבית.

מפיק הסרט, יצחק שני מאלפני „ברקפיטה-האמפריס“ מסר גם על מכירת הסרט „הגן“ בחו"ל, ב-300 אלף דולאר.

הבורסה

„ירדן“ קונה

חבילה

ב„סהר“

דויד סופר, בעלי ומנהלי חברת „ירדן“ לחקירות, השלים בימים אלה רכישה חבילה גדולה של מניות בחברת-הביטוח „סהר“. הרכישה כוללת מניות הצבעה, ותעניק לו עמדה בחברת-הביטוח. העבר הוכיח, כי כניסתו של סופר לחברה כלשהי גררה עליית שיערי מנייתיה.

„ירדן“ קיבלה השבוע היתר לקידור חים חדשים באזור ימת ברדאוול. הקידור חים ימיה שלה בא-סטור הגיע כבר לעומק של 2000 רגל.

חברה אחרת, „אוניקו“, שותפת ב-רבע בקידוח שדות, שבו התגלה גאז. „ארניקו“ שותפת גם בקידוח באשדוד, עם קבוצת פרדמן.

חברת „קירור“, בעלת „יפאורה“, יצרה נית הממתיק המלאכותי החדש, מסיימת משאומות עם החברה השווייצית „הרמס“, המיצרת את הממתיק „הרמס-מזיט“. הקמת המפעל לייצור הממתיק בארץ מתנהלת עתה במלוא התנופה.

ההצלחה הישראלית בקליפורניה

מדי יום ביומו מקבלים שלושה סמל-מילואים ישראלים בצה"ל בדואר, בסנטה מוניקה שבקליפורניה מאות תצלומים בשחור-לבן, להדפסה על חולצות „טי“. שלושת הישראלים, שהיגרו לאמריקה, הם שותפים שווים בחברה לחולצות „טי“ הנושאות תצלומים, הקרויה „יוראס אימאג“ (דמות ארצות-הברית). הם התחילו בעסק לפני 16 חודשים, עם השקעה של 10 אלפים דולאר, ומוכרים השנה 250 אלף חולצות במחיר של 7 עד 12 דולאר האחת.

פרטים אלה מביא ה-„לוס-אנג'לס טיימס“, בכתבה גדולה על סיפור-ההצלחה הישראלי המרשים. העיתון מספר כי השלושה הם יהודים נתנאל (נשיא החברה), אחיו דורון, ואלי ברגר, כולם מתחת לגיל 30. בחודש הראשון מכרו רק 80 חולצות עם תמונות. כיום יש להם יותר מ-1200 נציגויות במערב, ו-500 נוספות נפתחות החודש בדרום ארה"ב. השלושה מקווים להחל במכירות בכל העולם עד סוף השנה. בשנת 1976 הם מכרו 50 אלף חולצות והשנה, כאמור, ימכרו 250 אלף. יהודה נתנאל היגר לאמריקה בשנת 1971, אחרי ששוחרר מן הצבא. הוא גדל בגיבעת-שמאל, וכמוהו גם אלי ברגר. שניהם היו צלמים-חובבים, כשנפגשו בסנטה מוניקה והחליטו לפתוח סטודיו בהוליווד. שנתיים עבדו בסטודיו, ואז ייסדו את החברה החדשה יחד עם דורון נתנאל. הצרכנים שולחים אליהם צילום ומצרפים את התמונה: 8 דולאר לחולצה רגילה, ו-12.50 דולאר לחולצה בסיגנון צרפתי.

ארז לכד תרמית גדולה

של „דגנים בנגב“

חיטה המוצמקת שהם מערעבים אינה מצומקת ממש אלא חיטה רגילה „רזה“. ארו לא קיבל הסברים אלה.

מנהל יחידת הסחר הממשלתית, עוזר דד ארז, לכד באחרונה תרמית גדולה של חברת „דגנים בנגב“, השייכת לאיר-גון-הקניות של מושבי הנגב. פשיטה של פחית היחידה של ארו גילתה, כי החברה מכרה לממשלה חיטה מצומקת בתור חיטה רגילה, וקיבלה תמורתה מחיר של חיטה רגילה. בעיקבות התגלית הורה ארו לשלם עבור כל יבולי החיטה של „דגנים בנגב“ לפי המחיר של חיטה מצומקת.

כספי ביטוח הרכב

לבילוי ראשי החברה

העובדים הבכירים של החברה שהוקם מה על-ידי חברות הביטוח על מנת לשלם לכל נפגע תאונת דרכים, ברשות מנכ"ל החברה עוזי אבל, ונשותיהם בילו סוף-שבוע במלון „ארבע העונות“ בנתניה, על חשבון החברה.

החברה, „אבנר“ שמה, נוסדה לפני כמה חודשים כאשר כל בעל רכב חוייב לשלם כ-1000 לירות ביטוח מיוחד ל-מימון החברה החדשה שהתחייבה ל-השתמש בכספים לפיצוי נפגעי התאונות. כעבור כמה חודשים התברר כי הכספים שנגבו רבים מדי ובעלי הרכב קיבלו חלק מדמי-הביטוח הזרה. עכשיו מסתבר כי ראשי החברה הציבורית משתמשים ב-כספים גם למימון חופשותיהם הפרטיות.

מנכ"ל החברה, עוזי אבל, אישר כי כ-15 מעובדי החברה ונשותיהם בילו סוף-שבוע במלון והחברה שילמה סך של 325 לירות לאיש. הוא אמר כי התשלום היה עבור בילוי העובדים בלבד ובני המשפחה או הנלוות שילמו את הוצאותיהם בעצמם.

חברת „דגנים בנגב“ מוכרת מדי שנה למחסי הממשלה כ-50 אלף טונות חיטה שהיא מעבדת בשדות הנגב. חלק מ-הייצור החיטה נפגע מדי שנה בצורות, והחברה מקבלת פיצויי-בצורת מלאים. אולם, למרות הפיצויים קוצרת החברה את היבול, ומביאה אותו לריכוזי החיטה שהטובה שהיא קוצרת בדרום.

בדיקות שערך עורך מדור זה העלו, כי במקומות הריכוז מונחות ערימות של חיטה רגילה ליד ערימות של חיטה מצומקת מאזורי הבצורת. העובדים מערעבים את החיטה המועמסת על ה-משאיות, כך שהשיכבה העליונה היא של חיטה רגילה. החיטה מובלת למגורות שבתביבות, ושם מאשר הבודק מטעם חברת ההשגחה „ג'סקו“, את כמות ה-חיטה הנכנסת למגורות. עובד „ג'סקו“ שרוי ביחסים טובים עם חברת „דגנים בנגב“.

ההפרש במחיר לטונה, בין חיטה רגילה לחיטה מצומקת, הוא בסביבות מאה לירות. התחנה היא כי „דגנים בנגב“ הור ציאה במירמה מן הממשלה, מדי שנה, יותר ממיליון לירות. ראשי החברה הסבירו לארו, כי ה-

דורון נתנאל, אלי ברגר ויהודה נתנאל צלמי חולצות